

Theses juridicae inaugurales

<https://hdl.handle.net/1874/315540>

THESES JURIDICAE INAUGURALES.

THESES
 JURIDICAE INAUGURALES,
 QUAS,
 ANNUENTE SUMMO NUMINE,
 EX AUCTORITATE RECTORIS MAGNIFICI
 GERARDI JOHANNIS MULDER,
 MATH. MAG. PHIL. NAT. ET MED. DOCT. ET PROF. ORD.,
 NEC NON
 AMPLISSIMI SENATUS ACADEMICI CONSENSU,

ET

NOBILISSIMAE FACULTATIS JURIDICAE DECRETO,

Pro Gradu Doctoratus,

SUMMISQUE IN

JURE ROMANO ET HODIERNO HONORIBUS AC PRIVILEGIIS
 IN ACADEMIA RHENO-TRAJECTINA,

RITE ET LEGITIME CONSEQUENDIS,

ERUDITORUM EXAMINI SUBMITTIT

FRANCISCUS ALEXANDER LUDOVICUS VAN RAPPARD,
HAGANUS.

AD DIEM XIV M. MAJI A. MDCCCLIII, HORA III.

Trajecti ad Rhenum,

APUD J. DE KRUYFF.

MDCCCLIII.

ВІЗАНТІ

Історичні та археологічні джерела

для вивчення історії, археології, етнографії, мистецтва, релігії
та іншої культури Візантійської імперії та її сусідніх держав.

ІІ

Джерела з античної історії та археології, з античної та
середньовічної географії та гідрографії, з античної та середньовічної
етнографії та міфології, з античної та середньовічної релігії та
мистецтва, з античної та середньовічної астрономії та математики.

ІІІ

Джерела з античної історії та археології, з античної та середньовічної
географії та гідрографії, з античної та середньовічної етнографії та
міфології, з античної та середньовічної релігії та мистецтва, з античної та
середньовічної астрономії та математики.

T H E S S.

I.

Querela inofficiosae donationis non datur ultra legitimae modum.

II.

Si ex pluribus, ex disparibus partibus intitutis, heredibus nonnullis praelegatum relictum est, non prorsus portiones viriles accipiunt, uti WENING INGENHEIM Lehrbuch des Gem. Civilrechts V, § 70. w. statuit.

III.

L. 7 § 13 D. de acq. rerum dom. non obstat
l. 6 § 2 D. arbor. furt. caes.

IV.

Nulla antinomia inter leg. 81 § 4 D. de legatis
I et leg. 86, § 1 eodem.

V.

Statutum personale, quod dicitur, peregrinorum legislator noster non agnoscit.

VI.

Marito uxoris suae curatori non adjungitur cura-
tor honorarius.

VII.

Illi, qui indebitum solvit, nulla datur actio con-
tra donatarium in casu art. 1399, b. Cod. Civ.

VIII.

Minus probanda Delvincurtii sententia. (Cours du
Code Civil VIII. 454.455.): maritum damnum ab
uxore datum resarcire debere.

IX.

In art. 72. Cod. Merc. derogatum est art. 404
Cod. Poen.

X.

Art. 305 Cod. Merc. restringendus est ex art. 253 C. M.

XI.

Si singulatim merces transvehendae excipiuntur
(stukvracht, art. 453 C. M.) non contrahitur locatio
conductio operis sed operarum.

XII.

Ex foro cessione mariti non sequitur ea uxoris suae, si inter eos locum habet communio bonorum et ipsa publice mercaturam agit.

XIII.

Judex, qui per literas requisitoriales judicem loci rogavit testes interrogare, de horum repudiatione recte dijudicat.

XIV.

Infanticidium non bene poena capitali plectitur.

XV.

Art. 303 Cod. Poen. abundare opinor.

XVI.

Dominus, qui rem amissam vel furtivam possidenti aufert, furtum haud admittit.

XVII.

Ebrietas lege speciali coërcenda mihi videtur.

XVIII.

Nauta peregrinae navis, in portu nostro delictum admittens in nautam extraneum vel in civem, obnoxius est juri poenali nostro.

XIX.

Probatio per indicia lubrica et incerta est, ideoque caute adhibenda.

XX.

Valde improbanda mihi videtur doctrina Platonis de communione inter custodes ($\phi\lambda\alphaκες$).

XXI.

Sortes peregrinorum hic adhibitae non nocent prosperitati publicae.